

Neděle 23.12.2012 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

(nedělní bohoslužba s Dětskou vánoční slavností)

Podle čeho se poznají opravdové Vánoce?

Už antický filozof Demokritos kdysi pověděl, že „*život bez slavností je jako dlouhá cesta bez hostinců*“. Proto jsme rádi, že máme díky křesťanství neděli jako den odpočinku, Vánoce, Velikonoce a další svátky. Ne všichni ovšem umí odpočívat a ne všichni umí slavit svátky. Nejlepší je, když víme, co slavíme a jak to máme slavit. Zrovna u Vánoc je to tak, že v Bibli nenajdeme nějaký návod k jejich křesťanskému slavení. Souvisí to s tím, že svátky narození Božího Syna Ježíše Krista se začaly slavit v křesťanstvu později... Nejdříve ze všeho tu byly Velikonoce jako svátky utrpení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista, jako slavnost vysvobození lidstva z moci hříchu, zlého a smrti. Vyprávění o posledních hodinách Pána Ježíše, o Jeho nelidském utrpení a slavném vzkříšení věnují evangelisté hodně místa.

O vánočních událostech se v evangeliích dočteme mnohem méně. Přesto je dobře, že křesťanství otcové zařadili do programu církevního roku později také advent a vánoční svátky. Ve východní části církve se Kristovo narození připomínalo 6. ledna, v západní části 25. prosince. Tyto rozdíly zůstaly: v pravoslavné církvi jsou Vánoce později, v římsko - katolické a v protestantských církvích slavíme Vánoce po zimním slunovratu. Vánoce slaví křesťané jako slavnost Božího vtělení a připomínají si, že Bůh se stal v Ježíši z Betléma člověkem. Jak se takové svátky mají správně slavit? Takové základní motivy a náznaky křesťanského slavení Vánoc můžeme vypořádat u vánočních událostí, jak o nich čteme v Bibli. *Středem zájmu* je Ježíš, Jeho narození a Jeho poslání. *Hlavním motivem* vděčnost za Boží lásku a *formou oslavy* písně, modlitby a chvalozpěvy....

Od dětí jsme se dnes dověděli, že jsou lidé, kteří vůbec netuší, co Vánoce znamenají. Možná je to také vinou křesťanů, že v tom jejich slavení Vánoc něco důležitého chybí.

1. Křesťanské Vánoce jsou takové Vánoce, kde lidé myslí na Pána Ježíše Krista. Jeho narozením a Jeho životní cestou začalo nové období v dějinách našeho světa. Z Betléma vyšlo to pravé světlo, které nám lidem pomáhá se v životě orientovat a najít správnou cestu. Ježíš Kristus je ztělesněním Boží lásky a Boží dobroty. Zpráva o Jeho narození je proto radostnou zprávou, protože v NĚM Bůh nabízí všem lidem odpuštění hříchů, vysvobození z pýchy, sobectví a zlých návyků, a to opravdu potřebujeme. Když je to na křesťanech vidět, že žijí s Ježíšem, že milují, odpouštějí, pomáhají, nemyslí jen na sebe, ale také na druhé, lépe druzí poznají, že za tím vším je Ježíš a Jeho jedinečný vliv.

2. Vánoce jsou křesťanské tehdy, když si věřící udělají čas na oslavu Boží lásky, radují se z toho, že znají Ježíše Krista, a děkují za nový život. Tak to vidíme na všech postavách vánočních vyprávění: všichni zpívají o Ježíšově narození jako o jedinečné události a oslavují Boha za to, že přišel lidem na pomoc. V těch vánočních písních se nezpívá o stromečku, dobrém jídle a dárkách, nýbrž o Božím slitování, o daru Boží záchrany a o Boží budoucnosti pro všechny, kteří Ježíše přijmou.

3. Křesťanské Vánoce se poznají také podle toho, že dávají lidem sílu žít, přinášejí novou motivaci i odvalu. V tom je velké tajemství Ježíšova působení, že pastýři se z Betléma vracejí do práce a vracejí se se zpěvem, anebo mudrci se vydávají na zpáteční cestu domů jako noví lidé. Vánoce, setkání s Ježíšem to není jen chvilková nálada, která vprchá, anebo slavnost, která nám pomůže na chvíli zapomenout na životní realitu. V setkání s Ježíšem je nová síla k životu... a to není málo!

A pak je ve vánočním příběhu ještě jeden motiv, o kterém napsal apoštol Pavel: „*Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: **byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli***“ (2K 8,9). Ježíš se vzdal božské slávy a stal se jedním z nás. Přesto se mezi lidmi neztratil, ale Bůh Otec proměnil Jeho nebeské bohatství na vzácné dary, kterými On obdarovával potřebné. Jeho vnější, zdánlivá chudoba/obyčejnost nebyla překážkou Jeho jedinečné služby. Když promluvil, lidem se otevíraly oči i srdce, když pomáhal, lidé dostávali novou šanci. Ježíšův život, Jeho smrt se stala „výkupným“ za všechny. Proto stojí za to hledat Ježíše, nelitovat námahy a přijít k Němu a nechat se obdarovat. Ježíšovy dary nejsou ledajaké dary. Jsou to Boží dary, dary, které nikde jinde nedostaneme. Když se necháme Pánem Ježíše Kristem obdarovat, zjistíme, že máme něco, o co se můžeme dělit s dalšími lidmi. Máme v srdci radost, lásku, pokoj i naději. Protože tam, kam přichází Ježíš, tam se dějí nové věci a začíná nový život. Proto tvrdím, že ty opravdové a nejkrásnější Vánoce jsou Vánoce s Ježíšem. Takové vánoční svátky s Ježíšem a v Jeho blízkosti vám všem přeji.

Bronislav Kaleta